

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/142/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119358657
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6119358657.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: Miloš Jurči REMESLO MJ, s miestom podnikania Nová 295, 027 44 Tvrdošín, IČO: 37 086 278, zastúpeného zástupcom AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom X. I. X/A, XXX XX Z. - W. M. W., v konaní o zaplatenie sumy 2.434,54 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/151/2019-139 zo dňa 25. júna 2020 vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.087,74 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/151/2019-139 zo dňa 25. júna 2020 v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.087,74 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku p o t v r d z u j e .

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/151/2019-139 zo dňa 25. júna 2020 v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.087,74 Eur od 13.12.2018 do zaplatenia m e n í tak, že žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.087,74 Eur od 13.12.2018 do zaplatenia z a m i e t a .

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/151/2019-139 zo dňa 25. júna 2020 v napadnutom výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania m e n í tak, že žiadna zo strán n e m á na náhradu trov prvoinštančného konania p r á v o .

Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov odvolacieho konania p r á v o .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd samostatným výrokom konanie o zaplatenie sumy 346,80 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 346,80 Eur zastavil. V poradí druhým výrokom rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.087,74 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.087,74 Eur od 13.12.2018 do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

2. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na žalobu žalobcu, rozsah vykonaného dokazovania, aplikáciu Čl. 8, Čl. 15 ods. 1, 2, § 151 ods. 1, 2, § 186 ods. 2 veta prvá, § 191 ods. 1, § 209

ods. 1 a 2, § 145 ods. 2, § 146 CSP v spojení s ust. § 797 Občianskeho zákonníka, § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, vo väzbe na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a po zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 346,80 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 346,80 Eur, žalobe o zaplatenie 2.087,74 Eur spolu s príslušenstvom, a to s úrokom z omeškania vyhovel.

3. Súd prvej inštancie skonštatoval, že nebolo sporné, že dňa 12.11.2018 došlo k poistnej udalosti - dopravnej nehode, pri ktorej došlo ku škode na motorovom vozidle žalobcu. Taktiež bolo nesporné, že škodová udalosť bola žalovanému riadne ohlásená dňa 16.11.2018. Z predložených listín vyplynulo, že žalovaný žalobcovi oznámil dňa 28.11.2018 skončenie poistnej udalosti s tým, že poistná udalosť bola likvidovaná ako totálna škoda a žalobcovi bolo poukázané plnenie vo výške 6.235,46 Eur. Z pripojeného výpočtu vyplynulo, že bola určená všeobecná hodnota vozidla 10.582,55 Eur, hodnota použiteľných zvyškov 3.100,- Eur, teda priznaná suma 7.482,55 Eur, od ktorej sa odpočítala DPH a tak poistné plnenie je 6.235,46 Eur (č.l. 12-13 spisu). Okresný súd poznamenal, že výpočet výšky plnenia bol bez akéhokoľvek ďalšieho vysvetlenia, odôvodnenia, či samotného výpočtu jednotlivých súm. Z výpočtu boli zrejmé iba konkrétne výsledné sumy všeobecnej hodnoty, hodnoty použiteľných zvyškov a poskytnuté poistné plnenie. Vo vzťahu k predloženému výpočtu všeobecnej hodnoty cestného vozidla, predloženého žalovaným na sumu 10.582,55 Eur, okresný súd uviedol, že daný výpočet je spracovaný dňa 19.11.2018 s menom vypracovateľa - N. (č.l. 61 spisu). Predložený výpočet nebol podpísaný, zároveň v závere drobným písmom bolo uvedené, že na tento výpočet bol použitý počítačový softvér ABACUS, ktorý je naprogramovaný podľa Prílohy č. 6 k vyhláske MS SR č. 492/2004 Z.z. a autor tohto počítačového softvéru nezodpovedá za výsledky, ktoré sú dosiahnuté v rozpore s Prílohou č. 6 k vyhláske č. 492/2004 Z.z..

4. Okresný súd oproti výpočtu predloženého žalovaným poukázal na súkromný Znalecký posudok č. 21/2019 predložený žalobcom vo veci výpočtu výšky škody na vozidle Audi A5, ktorý bol vypracovaný dňa 03.08.2019 Ing. Miroslavom Benkom, znalcom z odboru doprava cestná, odvetvie: technický stav cestných vozidiel, nehody v cestnej doprave, odhad hodnoty cestných vozidiel. Posudok bol vypracovaný k 12.11.2018. Podľa znaleckého posudku, všeobecná hodnota vozidla pred poškodením s DPH je 13.775,- Eur, čo je zároveň reprodukčná obstarávacia hodnota vozidla k 12.11.2018. Posudok zároveň obsahoval výpočet nákladov na opravu, hodnotu predajných zvyškov vozidla, ako aj porovnanie nákladov na opravu poškodenia vozidla s reprodukčnou obstarávacou hodnotou pred poškodením. Znalec vypočítal, že všeobecná hodnota = reprodukčná hodnota vozidla pred poškodením je 13.775,- Eur, hodnota predajných zvyškov 3.421,31 Eur, náklady na likvidáciu nepoužiteľného odpadu 50,- Eur, a teda výška škody s DPH je 10.404,- Eur. Podľa záveru znalca, výška škody na danom vozidle predstavovala k 12.11.2018 čiastku 10.404,- Eur s DPH. Znalec uviedol, že posudok bol vypracovaný v zmysle zákona č. 382/2004 Z.z., v súlade s vyhl. MS SR č. 492/2004 Z.z. a 605/2008 Z.z. v znení vyhlášky č. 626/2007 Z.z. pomocou programového vybavenia AutoTax. Všetky výpočty sú vykonané s presnosťou na osem desatinných miest a výsledky sú zaokrúhlené s presnosťou na 1 Euro.

5. Okresný súd na základe dispozitívneho úkonu žalobcu, a to späťvzatia žaloby v časti sumy 346,80 Eur spolu s úrokom z omeškania, a to z dôvodu nesprávneho výpočtu, za súhlasu žalovaného s týmto čiastočným späťvzatím, konanie o zaplatenie v časti 346,80 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 346,80 Eur zastavil, a to rozhodnutím obsiahnutým vo veci samej za aplikácie ust. § 145 ods. 2 CSP.

6. Okresný súd k výpočtu predloženému žalovaným ohľadne všeobecnej hodnoty vozidla uviedol, že listina je bez preukázania relevantnosti. Mala byť vypracovaná osobou menom Križan, táto listina ale nebola podpísaná, z ničoho nevyplývalo, kto je osoba menom N., či je odborne spôsobilou osobou. Zároveň v tomto výpočte všeobecnej hodnoty cestného vozidla, predloženom žalovaným, je drobným písmom uvedené, že na výpočet bol použitý počítačový softvér ABACUS, ktorý je naprogramovaný podľa Prílohy č. 6 k vyhláske MS SR č. 492/2004 Z.z., avšak autor tohto počítačového softvéru nezodpovedá za výsledky, ktoré sú dosiahnuté v rozpore s Prílohou č. 6 k vyhláske č. 492/2004 Z.z.. Na základe uvedeného okresný súd skonštatoval, že žalovaný predložil výpočet v zmysle nejakého programu, autor ktorého nezodpovedá za prípadné rozpory s vyhláškou MS SR č. 492/2004 Z.z.. Na rozdiel od Znaleckého posudku č. 21/2019, predloženého žalobcom, kde znalec pri výpočte vychádzal priamo z vyhlášky MS SR č. 492/2004 Z.z.. Vo vzťahu k súkromnému znaleckému posudku,

predloženému žalobcom, okresný súd za aplikácie ust. § 209 CSP skonštatoval, že nemal žiadne dôvody pochybovať o jeho správnosti. Žalovaný nepredložil relevantnú listinu na preukázanie svojich tvrdení, resp. na spochybnenie súkromného znaleckého posudku predloženého žalobcom. Žalovaný nepreukázal správnosť svojho výpočtu. Žalovaný nepreukázal ani to, že ním predložený výpočet bol vypracovaný osobou odborne zdatnou v danom odbore. Zároveň okresnému súdu nebolo zrejmé, ako žalovaný dospel v oznámení o skončení šetrenia k výške nákladov za použiteľné zvyšky. Ak žalovaný tvrdil rozpory v posudku predloženom žalobcom, tak tieto ničím nepreukázal. Nepreukázal správnosť svojich tvrdení, a to s poukazom na ust. § 151 CSP. Žalobca predložil výpočet skutočnej škody v znaleckom posudku vypracovaným znalcom ako štátom aprobovanou osobou na výkon znaleckej činnosti. Žalovaný na podporu svojich tvrdení ohľadom správnosti svojho výpočtu škody, resp. nesprávnosti výpočtu a výšky škody uplatnenej žalobcom podľa znaleckého posudku, nepredložil žiadny dôkaz. Okresný súd nezistil žiadne dôvody, aby spochybnil závery súkromného znaleckého posudku a v tejto súvislosti poukázal na to, že na znalecký posudok je nutné nazerať ako na striktné formálne vyhotovenú listinu relevantnú pre súdny prieskum, v ktorej závery a skutkové zistenia sú výsledkom vysoko erudovaného posúdenia skutkových bodov a súčasne sú výsledkom štátom delegovaného oprávnenia (rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Sžr 42/2014).

7. Po vyhodnotení vykonaných dôkazov za aplikácie ust. § 191 CSP okresný súd žalobe vyhovel, a to aj v časti požadovaného príslušenstva, úroku z omeškania. Pokiaľ išlo o obranu žalovaného, ktorý poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2017, tak okresný súd mal za to, že nie je možné na toto rozhodnutie prihliadať a ani ho aplikovať, keďže nejde o ustálenú súdnu prax a NS SR sa zaoberal v tomto rozhodnutí úrokmi z omeškania pre prípad ust. § 11 ods. 6 a 8 zákona č. 381/2001 Z.z.. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. sa viaže na splnenie výlučne nepeňažnej povinnosti. Pri splnení peňažnej povinnosti sa však aplikuje ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, so začiatkom plynutia lehoty od ukončenia šetrenia, t.j. od splnenia nepeňažnej povinnosti. Aj inými súdmi podľa okresného súdu bolo vyslovené, že ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. má povahu sankcie za nesplnenie nepeňažnej povinnosti uvedenej v odseku 11 ods. 6 predmetného zákona poisťovateľom a má pôsobiť aj preventívne na to, aby poisťovateľ prešetril škodovú udalosť a oznámil poškodenému výsledok tohto šetrenia a rozsah poistného plnenia v určenej lehote. Ak poisťovateľ oznámil v zákonnej lehote, že nebude plniť, prípadne, že bude plniť len čiastočne, nezbavuje ho povinnosti v prípade úspechu poškodeného v súdnom konaní zaplatiť aj úroky z omeškania. Pokiaľ by okresný súd prijal výklad žalovaného, znamenalo by to, že by nebolo možné v prípade uplatnenia si poistného plnenia priznať v takom konaní aj úrok z omeškania. Pokiaľ zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému prevádzkou motorového vozidla nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase, nie je možné, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie prenášala odkladom splatnosti tejto povinnosti na poškodeného. Práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti poskytnúť poistné plnenie (obdobný názor vyplýva aj napr. z rozhodnutia KS v Košiciach sp.zn. 3Co/335/2017 zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 4Cob/31/2018, sp. zn. 4Cob/60/2017, z rozhodnutia KS v Bratislave sp. zn. 3Co/193/2015).

8. Podľa okresného súdu omeškanie dlžníka je sankciou za porušenie povinností splniť dlh riadne a včas. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. upravuje osobitnú sankciu vo forme peňažných úrokov z omeškania pre prípad, ak poisťovateľ nesplní svoju povinnosť podľa ust. § 11 ods. 6 predmetného zákona. Zákonná povinnosť zaplatiť úroky veriteľovi v zmysle ust. § 517 Občianskeho zákonníka vznikne aj v tom prípade, ak poisťovateľ nevyplatí celé plnenie bez ohľadu na to, či porušil alebo neporušil povinnosť vyplývajúcu z ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z.. V prípade aplikácie uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR by došlo k diskriminácii dlžníkov odlišných od poisťovní, kedy by došlo k zvýhodneniu poisťovateľov na úkor ostatných dlžníkov.

9. Okresný súd zdôraznil, že úroky z omeškania v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. sa automaticky bez potreby uplatnenia nároku stávajú súčasťou istiny - poistného plnenia, a to s poukazom na Čl. 6 Smernice 200/26/ES. Tak je to aj v prípade porušenia ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z.. V danom prípade žalobca uplatnil úroky z omeškania za svojvoľné neposkytnutie poistného plnenia v správnej výške, teda nejde o porušenie ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., a preto nebolo možné aplikovať ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., aj keď možno konštatovať, že žalovaný vo svojom oznámení riadne nevysvetlil dôvody zníženia plnenia. Je nepostačujúce iba uviesť „hodnota použiteľných zvyškov 3.100 Eur.“ Išlo o svojvoľné určenie takej hodnoty bez zdôvodnenia, či relevantného základu. Okresný súd uviedol, že zákon č. 381/2001 Z.z. je vo vzťahu k Občianskemu

zákonníku osobitným zákonom. Vzťah týchto dvoch predpisov vyplýva zo zásady „lex specialis derogat legi generali“, čo znamená, že ustanovenia osobitného predpisu sa použijú prednostne v prípade, ak tento osobitný zákon upravuje niektorú otázku odlišne od všeobecného právneho predpisu.

10. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca si uplatnil úroky z omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí 15-dňovej lehoty od skončenia šetrenia. Žalovaný v Oznámení o skončení šetrenia uviedol, že šetrenie skončil dňa 27.11.2018. Lehota uplynula 12.12.2018 a tak od 13.12.2018 sa žalovaný dostal do omeškania, pretože svojvoľne bez relevantného základu poskytol plnenie žalobcovi vo výške, ktorá bola preukázaná znaleckým posudkom ako nesprávna a bolo vecou žalovaného riadne zistiť a určiť skutočnú výšku škody a nie svojvoľne ju určiť. Takýto postup žalovaného nemohol byť na úkor žalobcu. Z týchto záverov okresný súd priznal úroky z omeškania tak, ako si ich žalobca uplatnil, z priznanej sumy a vo výške, ktorú okresný súd posúdil ako primeranú v súlade s platnými právnymi predpismi bez osobitného dokazovania s poukazom na ustanovenia CSP.

11. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255, § 256, § 262 ods. 1, 2 v spojení s Čl. 4 CSP. Procesné zavinenie na zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 346,80 Eur spolu s príslušenstvom nesie žalobca z dôvodu chyby v počítaní. Vo zvyšnej časti bol však žalobca v celom rozsahu úspešný. Okresný súd tak mal za to, že žalobca bol úspešný vo väčšom pomere, pričom jeho neúspech v zastavenej časti istiny a úrokov z omeškania bol nepatrný. Z týchto dôvodov, za aplikácie Čl. 4 CSP, vzhľadom na nepatrný neúspech v pomere k priznanej sume, a to aj z dôvodu späťvzatia čiastočného, žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia. Pokiaľ si žalobca uplatnil aj náklady spojené so znaleckým dokazovaním, tak okresný súd posúdil, že tieto náklady na strane žalobcu sú trovy konania žalobcu, ktorých nárok okresný súd žalobcovi priznal v rozsahu 100% a o výške bude rozhodovať po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

12. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný, a to do v poradí druhého a tretieho výroku rozsudku okresného súdu. Ako dôvody odvolania žalovaný uviedol, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný namietal aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu, keďže podľa žalovaného toto nemá náležitosti vyžadované ust. § 220 ods. 2 CSP.

13. K výpočtu poistného plnenia žalovaný uviedol, že jeho výpočet všeobecnej hodnoty vozidla je stanovením hodnoty vozidla v danom mieste a čase, pri určení ktorej sú okrem vplyvu opotrebenia zahrnuté aj vplyvy trhu, a to predajnosť príslušného typu vozidla. Vyjadruje hodnotu vozidla pri jeho predaji obvyklým spôsobom na voľnom trhu k rozhodnému dátumu. Je súčinom technickej hodnoty vozidla (TH) s koeficientom predajnosti (KP). Všeobecná hodnota vozidla je s DPH (ďalej aj len „VŠH“). Žalovaný poukázal na skutočnosť, že na stanovenie výšky skutočnej škody motorového vozidla postupom zakotveným v Prílohy č. 6 k vyhláške č. 492/2004 Z.z. Ministerstva Slovenskej republiky o postupoch stanovenia hodnoty cestných vozidiel a vyhláškou č. 626/2007 Z.z. Ministerstva Slovenskej republiky, ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška 492/2004 Z.z., je potrebné uplatňovať ako výstupnú hodnotu práve VŠH motorového vozidla tak, ako to bolo aplikované v predloženom výpočte. Práve VŠH je hodnotou motorového vozidla pri jeho predaji obvyklým spôsobom na voľnom trhu k rozhodnému dátumu a pri zohľadnení vplyvu opotrebenia. Žalobca počas prvoinštančného konania napádal výpočet predložený žalovaným výlučne len z dôvodu, že sa ním údajne nesprávne stanovuje všeobecná hodnota motorového vozidla namiesto reprodukčnej obstarávacej hodnoty motorového vozidla. Žalovaný pritom poukázal na znalecký posudok predložený samotným žalobcom, v zmysle ktorého je všeobecná hodnota motorového vozidla a reprodukčná obstarávacia hodnota motorového vozidla rovnaká.

14. V ďalšej časti odvolania žalovaný poukázal na ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z.. Žalovaný zvýraznil, že likvidácia škodovej udalosti bola realizovaná v súlade so zákonom. K úrokom z omeškania priznaným okresným súdom žalovaný poukázal na závery v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017, ktorý sa ako dovolací súd stotožnil so záverom odvolacieho súdu, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Dovolací súd zdôraznil, že peňažná sankcia v podobe úrokov z

omeškania, upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v ust. § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) predmetného zákona, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti.

15. Žalovaný nesúhlasil ani s výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, pretože žalobca procesne zaviniť zastavenie konania v časti, čo nakoniec potvrdil aj okresný súd, preto ak bol žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%, tak tento postup, ktorý zvolil okresný súd, je porušením ust. § 256 ods. 1 CSP. Žalovaný navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutom poradí v druhom a v treťom výroku zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

16. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 10.08.2020. Žalobca zdôraznil, že podľa rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR, má napadnutý rozsudok okresného súdu odôvodnenie, ktoré zodpovedá ust. § 220 ods. 2 CSP. K výpočtu uplatneného nároku na náhradu škody žalobca poukázal na odôvodnenie rozsudku okresného súdu, odsek 23. odôvodnenia a uviedol, že žalobca preukázal svoje nároky na náhradu škody predloženým znaleckým posudkom, vypracovaným znalcom Ing. Miroslavom Benkom, ktorý postupoval v súlade so zákonom.

17. K úrokom z omeškania žalobca opätovne poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil. Žalovaný neuhradil v lehote stanovenej podľa ust. § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka uplatnený nárok, t.j. neposkytol plnenie riadne a včas, a tým sa dostal do omeškania so splnením svojej povinnosti. Pokiaľ ide o závery Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018, tak podľa žalobcu najvyšší súd sa v tomto rozhodnutí vôbec nezaoberal skutočnosťou, či žalobca má alebo nemá nárok na zaplatenie úroku z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, t.j. za nesplnenie peňažnej povinnosti, ale vo svojich úvahách sa venuje len úroku z omeškania podľa ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z.. Najvyšší súd SR nevyhlásil aplikáciu úrokov z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v prípade omeškania s poskytnutím peňažného plnenia.

18. Žalobca k rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 uviedol, že ak by boli pripustené závery tohto rozhodnutia, nastala by absurdná situácia, kedy by poškodení mali nárok na zaplatenie úroku z omeškania priamo od škodcov podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, t.j. za nesplnenie peňažnej povinnosti riadne a včas, ale voči poisťovateľovi by titulom uplatnenia nároku z povinného zmluvného poistenia takýto nárok nemali. V prípade aplikácie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR by došlo k diskriminácii dlžníkov odlišných od poisťovní, kedy by došlo k zvýhodneniu poisťovateľov (poisťovní) na úkor ostatných dlžníkov, ktorý by boli na rozdiel od poisťovateľov zaviazaní zaplatiť úroky z omeškania od momentu, kedy sa dostali do omeškania s plnením peňažného dlhu. Takýto výklad podľa žalobcu určite nebol zámerom zákonodarcu.

19. Žalobca uviedol, že úroky z omeškania majú povahu sankcie za omeškanie dlžníka so splnením záväzku. Ak by boli pripustené závery v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, tak by neexistovala žiadna sankcia pre poisťovňu v prípade, ak by neposkytla peňažné plnenie riadne a včas, čo by malo za následok aj nárast počtu súdnych konaní a zaťaženia súdov súdnymi konaniami voči poisťovňam.

20. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukázal aj na jednotlivé rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, v Prešove, Okresného súdu Bratislava I, Krajského súdu v Bratislave, ako aj rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/291/2018, sp. zn. 11Co/60/2013. Povinnosť nepeňažnej povahy, ktorá je stanovená v ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., pri nesplnení ktorej vzniká poškodenému nárok na úrok z omeškania podľa ust. § 11 ods. 8 predmetného zákona, si zároveň nemožno vykladať tak, že na jej splnenie postačuje, ak poisťovňa len formálne zašle poškodenému oznámenie o výsledku šetrenia poisťnej udalosti, ak výsledok šetrenia je neodôvodnený a nepreskúmateľný. Oznámenie poisťovne o výsledku šetrenia neobsahuje dôvody, na základe ktorých poisťovňa dospela k takémuto záveru, preto v danej veci nemožno prijať ani záver, že by si žalovaný splnil povinnosť stanovenú v § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. tým, že v lehote stanovenej v zákone oznámil poškodeným výsledky šetrenia poisťnej udalosti.

21. Vo vzťahu k výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania sa žalobca stotožnil s rozhodnutím okresného súdu. Pokiaľ ide aj o čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom, tak uvedené bolo

zapríčinené len chybou v počítaní, a preto žalobca má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Nepatrný neúspech v späťvzatej časti žalobcom už Civilný sporový poriadok nepozná, avšak ani nová právna úprava nevylučuje osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a nárokov na náhradu trov v prípadoch, keď výška plnenia závisela od znaleckého posudku alebo úvahy súdu, a to z hľadiska výsledku v zásade zhodne ako podľa doterajšej úpravy (uznesenie Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 56/2017-12 zo dňa 8. februára 2017). Podľa žalobcu má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Navyiac, žalovanému nevznikli žiadne trovy konania, ktoré by bol vynaložil iba v súvislosti so sumou vo výške 346,80 Eur, teda v zastavenej časti. Žalobca navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť s priznaním nároku na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

22. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 17.8.2020 bolo vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného doručené žalovanému prostredníctvom jeho právneho zástupcu, s možnosťou vyjadrenia sa k nemu v lehote 10 dní, ktorú možnosť žalovaný do momentu konania a rozhodovania krajským súdom nevyužil.

23. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalovaného a postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.087,74 Eur potvrdený ako v tomto výroku vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP a k tomuto výroku sa viažucemu odôvodneniu a vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania, bol rozsudok okresného súdu zmenený podľa ust. § 388 CSP tak, že žaloba v tejto časti bola zamietnutá, v spojení aj so zmenou výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

24. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/142/2020-182 zo dňa 05.01.2021, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 09.02.2021 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

25. Primárne krajský súd uvádza, že základom jeho konania a rozhodovania bolo odvolanie žalovaného, obsiahnuté v podaní zo dňa 28.07.2020, ktorým odvolaním žalovaný vymedzil kvantitatívnu a kvalitatívnu stránku posudzovania napadnutého rozsudku okresného súdu. Žalovaný nesúhlasil so spôsobom vyhodnotenia žalobcovho nároku na náhradu škody vo výške 2.087,74 Eur tak, ako to urobil okresný súd, s priznaním úrokov z omeškania, s odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017, ktoré rozhodnutie okresný súd nezobral do úvahy a rovnako žalovaný namietal aj výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, pokiaľ okresný súd nezobral do úvahy aplikáciu ust. § 256 ods. 1 CSP, ak žalobca čiastočne zobral žalobu späť.

26. Jednotlivé odvolacie dôvody žalovaného boli posudzované zo strany krajského súdu samostatne. Pred samotným vyhodnotením odvolacích dôvodov žalovaného, ktoré hodnotenie sa premietlo do rozsudku krajského súdu, je potrebné v úvode zdôvodnenia uviesť, že ak v časti okresným súdom priznaných úrokov z omeškania došlo k zmene rozsudku okresného súdu, tak pre uvedený postup nebolo potrebné nariadiť krajským súdom pojednávanie, pretože sa nejednalo o žiadnu zo situácií vyjadrených v ust. § 385 ods. 1 CSP. Pre posúdenie odvolania žalovaného nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, pretože krajský súd bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. V odvolacom konaní v časti žalobcom požadovaných a okresným súdom priznaných úrokov z omeškania išlo len o právne zhodnotenie tohto nároku, uplatneného žalobcom.

27. Tak, ako uviedol okresný súd, medzi stranami nebolo sporné to, že dňa 12.11.2018 došlo k poistenej udalosti, a to dopravnej nehode, pri ktorej došlo ku škode na motorovom vozidle AUDI A5 B8/SCDNCQ1, EČV: TS 584 BN. Takisto nebolo sporné, že žalovaný žalobcovi oznámil dňa 28.11.2018 skončenie šetrenia poistnej udalosti s tým, že poistná udalosť bola likvidovaná ako totálna škoda a žalobcovi sa poukazuje suma 6.235,46 Eur. Z pripojeného výpočtu plnenia vyplynul popis položiek, a to všeobecná hodnota vozidla 10.582,55 Eur, hodnota použiteľných zvyškov vozidla 3.100,- Eur, spolu priznané 7.482,55 Eur, odpočet DPH 1.247,09 Eur, tak výška škody bez DPH predstavovala 6.235,46 Eur.

28. Žalobca k uplatnenému nároku na poistné plnenie ako náhrady škody predložil Znalecký posudok č. 21/2019, vypracovaný Ing. Miroslavom Benkom, znalcom z odboru doprava cestná, odvetvie: technický stav cestných vozidiel, nehody v cestnej doprave, odhad hodnoty cestných vozidiel, ktorý znalecký posudok určil škodu na motorovom vozidle v sume 10.404,- Eur s DPH. Tento súkromný znalecký posudok, predložený žalobcom, okresný súd správnym spôsobom vyhodnotil za aplikácie ust. § 209 ods. 1 a 2 CSP, t.j. ako dôkaz, ktorý mal výpovednú hodnotu v tom, že nebol žiadnym iným relevantným dôkazom predloženým žalovaným spochybnený. Súkromný znalecký posudok predložený žalobcom bol vypracovaný osobou z príslušného znaleckého odboru. Obsahovo súkromný znalecký posudok konštatoval, že bol vypracovaný v zmysle zákona č. 382/2004 Z.z., v súlade s vyhláškami č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku a č. 605/2008 Z.z., ktorou sa mení vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku v znení vyhlášky č. 626/2007 Z.z. pomocou programového vybavenia AutoTax. Všetky výpočty boli vykonané s presnosťou na osem desatinných miest a ich výsledky zaokrúhlené s presnosťou na 1 Euro. Krajský súd sa stotožňuje so závermi okresného súdu, vyjadrenými v odseku 23., 24., 25., 26. a odseku 27. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, ktoré sa viažu k výrokovej časti rozsudku súdu prvej inštancie o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.087,74 Eur. Okresný súd správne skonštatoval, že svoju výpovednú hodnotu oproti súkromnému znaleckému posudku, predloženému žalobcom, nemal dôkaz výpočtu predložený v rámci obrany žalovaným. Vyplýva to z toho, že žalovaným doložený výpočet všeobecnej hodnoty cestného vozidla mal byť, tak ako uviedol i okresný súd, vypracovaný p. N., bez ďalšieho uvedenia, či ide o odbornú znalú osobu na takýto výpočet, samotný výpočet neobsahoval podpis a navyiac, krajský súd rovnako v zhode so záverom okresného súdu konštatuje, že na výpočet bol použitý počítačový softvér Abacus, autor ktorého počítačového softvéru nezodpovedá za výsledky, ktoré sú dosiahnuté v rozpore s Prílohou č. 6 k vyhláške č. 492/2004 Z.z.. Tento dôkaz predložený žalovaným preto nemohol spochybníť relevantnosť záverov súkromného znaleckého posudku predloženého žalobcom. Ak okresný súd z tohto súkromného znaleckého posudku vychádzal a rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi poistné plnenie - škodu vo výške 2.087,74 Eur, tak v tejto časti bolo rozhodnutie okresného súdu vecne správne a krajským súdom vo vyvolanom odvolacom konaní potvrdené.

29. Na rozdiel od záverov okresného súdu, krajský súd po právnej stránke bol názoru, že v danej veci žalobcovi nevznikol nárok na uplatnený 5% úrok z omeškania ročne zo sumy 2.087,74 Eur od 13.12.2018 do zaplataenia, preto v tejto výrokovej časti rozsudok okresného súdu zmenil za aplikácie ust. § 388 CSP tak, že žalobu žalobcu v tejto časti zamietol.

30. Krajský súd vníma to, že nie je jednotná rozhodovacia prax v súvislosti s uplatňovaným úrokom z omeškania v prípade poistných udalostí a z toho uplatnených škodových nárokov. I napriek tejto nejednotnosti je názoru, že pri sústave všeobecných súdov, pokiaľ odpoveď na určitú právnu otázku dá v hierarchii tejto sústavy Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súdna autorita najvyššia v sústave všeobecných súdov, tak potom je potrebné z takéhoto rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vychádzať. Tento názor krajského súdu je základom pre odlišnosť právneho posúdenia žalobcom uplatnených úrokov z omeškania oproti záverom okresného súdu, ktorý v odseku 34. odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že nie je možné z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 v danej veci vychádzať.

31. Podľa ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“) poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

32. Podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

33. Podľa ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (15a - odkaz na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

34. Krajský súd sa nestotožnil so spôsobom aplikácie ust. § 11 ods. 6, 8 zákona č. 381/2001 Z.z. tak, ako to uskutočnil okresný súd. Krajský súd poukazuje na právny názor vyjadrený Najvyšším súdom SR v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018. Práve z tohto rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vyplýva, že „...peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyplývajúcej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona č. 381/2001 Z.z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote troch mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Skutočnosť, že poisťovňa neodôvodnila odmietnutie poistného plnenia podľa predstáv poškodeného, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nesplnila vôbec a následne prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti sa dostala v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. do omeškania.“

35. Je nepochybné v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení, že ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazané k odseku 6 ustanovenia § 11 zákona č. 381/2001 Z.z., keďže odkazuje na nesplnenie povinností poisťovateľa, ktoré sú vyjadrené práve v odseku 6 ust. § 11 zákona č. 381/2001 Z.z.. Je potrebné v danej sporovej právnej veci vychádzať z uplatneného nároku žalobcu, ktorý vyplýva z ustanovení zákona č. 381/2001 Z.z., ktorý osobitný právny predpis v ust. § 11 ods. 7 stanovuje, kedy nastane splatnosť poistného plnenia, ktoré je povinný poskytnúť poisťovateľ. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia je plnenie splatné do 15-tich dní, len čo poisťiteľ skončil šetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa plniť (teda v časti poisťovateľom uznaného nároku), resp. po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia (v tomto prípade nároku pôvodne neuznaného poisťovateľom, avšak následne uznaného súdom). Ide o zákonné ustanovenie, ktoré určuje splatnosť pohľadávky majúcej svoj základ v zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a neumožňuje určenie iného času zročnosti poistného plnenia. Ak poisťovateľ uzná nárok poškodeného na plnenie čo aj len čiastočne, je z hľadiska určenia času plnenia takto uznaného nároku rozhodujúci okamih, keď poisťovateľ skončil šetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť. V takomto prípade plnenie z takto uznaného nároku je splatné do 15 dní od skončenia šetrenia potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa plniť a v prípade, že by poisťovateľ neplnil, vznikol by poškodenému nárok na úrok z omeškania uplynutím tejto lehoty. Ak však poisťovateľ odmieta poškodenému poskytnúť poistné plnenie v ním požadovanom rozsahu a poskytne mu riadne a včas písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo znížil poistné plnenie, v dôsledku čoho poškodený uplatnil svoj nárok žalobou v súdnom konaní, pre určenie času plnenia (a následným vznikom právneho nároku poškodeného na prípadný úrok z omeškania) je relevantným až doručenie právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. Ak by si poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., vznikol by poškodenému nárok na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal.

36. Odvolací súd je názoru, že ustanovenie § 11 zákona č. 381/2001 Z.z. sa týka výlučne nesplnenia povinnosti poisťovateľa, ktorá mu bola uložená v súvislosti so šetrením poistnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Zákonodarca totiž v § 11 ods. 8 tohto zákona jasne formuluje podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník). Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6 tohto zákona. Z dikcie ustanovenia § 11 ods. 6 písm. a), b) zákona č. 381/2001 Z.z. je zrejmé, že zákonodarca povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poistnej udalosti.

37. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22. novembra 2017 vyplýva záver Najvyššieho súdu SR ako súdu dovolacieho, že ust. § 11 zákona č. 381/2001 Z.z. sa týka výlučne nesplnenia povinnosti poisťovateľa, ktorá mu bola uložená v súvislosti so šetrením poisťnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Zákonodarca v ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. jasne a zreteľne formuluje podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nesplní povinnosť podľa ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z.. Z dikcie ust. § 11 ods. 6 písm. a), b) zákona č. 381/2001 Z.z. je zrejmé, že zákonodarca povinnosť poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poisťnej udalosti. Ďalej Najvyšší súd SR konštatoval, že v ním posudzovanom prípade si žalovaná splnila povinnosť v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. tým, že listom zo dňa 02. augusta 2013 poskytla žalobcovi písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietla poskytnúť poisťné plnenie, ktoré si žalobca od nej nárokoval. Správnosť záverov poisťovateľa v samotnom vysvetlení, z akého dôvodu odmietol poskytnúť plnenie, je pritom irelevantný, nakoľko v zmysle citovaného ustanovenia je poisťovateľ povinný „len“ poskytnúť písomné vysvetlenie a toto doručiť poškodenému, čo v prejednávanej veci žalovaná ako poisťovateľ v lehote troch mesiacov aj splnila. To, že žalovaná neodôvodnila odmietnutie poisťného plnenia podľa predstáv žalobcu, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nesplnila vôbec a následne prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti sa dostala v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. do omeškania. V závere svojho rozhodnutia Najvyšší súd SR ako súd dovolací uviedol, že žalovaná si svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. splnila, nebola preto povinná uhradiť žalobcovi ako poškodenému úroky z omeškania. Do omeškania by sa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi v zmysle ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.. Z predmetného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR teda vyplýva, že na strane druhej peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania, upravená v ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti, vyjadrenej v ust. § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona č. 381/2001 Z.z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote troch mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti.

38. Krajský súd uvádza, že k tomuto záveru najvyššieho súdu pristupuje aj ďalšie rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/109/2018 zo dňa 27.05.2020, ktoré v odseku 18., 18.1. odôvodnenia poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/212/2017, sp. zn. 3Cdo/145/2017, konkrétne ktoré rozhodnutie okresný súd odmietol na danú súdenú vec aplikovať. Ďalej v odsekoch 19., 20. uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/109/2018 sa konštatuje v okolnostiach posudzovanej veci, že žalovaná si splnila všetky zákonom požadované povinnosti, keď poskytla žalobcovi písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietla poskytnúť poisťné plnenie a po právoplatnosti trestného rozsudku žalovaná oznámila žalobcovi výšku poisťného plnenia, ako aj dôvod krátenia poisťného plnenia. Dovolací súd aj v tomto rozhodnutí vyslovil, že žalovaná si svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. splnila, a preto nebola povinná uhradiť žalobcovi ako poškodenému úroky z omeškania. Do omeškania by sa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z..

39. V podmienkach prejednávanej veci bolo zistené, že poisťná udalosť bola ohlásená žalovanému dňa 16.11.2018 a dňa 28.11.2018 bolo žalobcovi oznámené, že dňa 27.11.2018 došlo ku skončeniu šetrenia poisťnej udalosti, na základe čoho bol predložený výpočet výšky plnenia. Podľa vyjadrenia likvidátora náklady na opravu presiahli všeobecnú hodnotu motorového vozidla - neekonomická oprava, preto poisťná udalosť bola likvidovaná ako totálna škoda. Ďalej žalovaný v Oznámení o poisťnom plnení datovanom 28.11.2018 uviedol, že podľa predložených dokladov poskytuje poisťné plnenie na sumu 6.235,46 Eur. Prílohou oznámenia o poisťnom plnení (č.l. 12, 13 spisu) bol popis položiek, a to všeobecnej hodnoty vozidla, hodnoty použiteľných zvyškov vozidla, t.j. jednotlivých údajov, výsledkom ktorých bola výška poisťného plnenia žalovaným. Vzhľadom k týmto listinám, vykonaným pred okresným súdom, bolo zrejmé, že žalovaný si splnil povinnosť vyplývajúcu z ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z., poskytol údaje - dôvody riešenia poisťnej udalosti. Údaje vyjadrené žalovaným bez ďalšieho nemohli spôsobiť to, že by malo byť konštatované nesplnenie zákonnej povinnosti žalovaným, uloženej mu v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z.. Znamená to, že ak žalovaný bližšie nezdôvodnil, prečo neakceptuje v celom rozsahu žalobcom uplatnené poisťné plnenie, táto skutočnosť nemohla viesť k záveru o nesplnení žalovanému uloženej zákonnej povinnosti v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona

č. 381/2001 Z.z.. Ak žalovaný zákonom uloženú povinnosť splnil, tak nenastalo jeho omeškanie so splnením tejto nepeňažnej povinnosti, a preto nemohol nastúpiť ani dôsledok vyjadrený v ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., t.j. dôsledok pre platenie úrokov z omeškania. Vzhľadom k týmto právnym záverom a zhodnoteniam potom krajský súd pre odlišné právne posúdenie rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.087,74 Eur od 13.12.2018 do zaplatenia zmenil za aplikácie ust. § 388 CSP tak, že žalobu žalobcu v tejto časti zamietol.

40. V súvislosti s rozhodovaním krajského súdu, keď bol rozsudok okresného súdu v časti potvrdený a v časti zmenený, bolo nevyhnuté rozhodnúť o trovách prvoinštančného konania za aplikácie ust. § 396 ods. 1, 2 CSP. Pri rozhodovaní o trovách prvoinštančného konania krajský súd vychádzal nielen z odvolacích dôvodov žalovaného, ale aj z výsledku svojho rozhodnutia. Je nepochybné, že okrem úspešnosti žalobcu o zaplatenie 2.087,74 Eur, pôvodne predmetom konania bola aj suma 346,80 Eur spolu s príslušenstvom, a to s úrokmi z omeškania, vo vzťahu ku ktorej bol uskutočnený dispozitívny úkon žalobcu, čiastočné späťvzatie žaloby, k čomu došlo z titulu chybného výpočtu žalobcom. Táto skutočnosť čiastočného späťvzatie žaloby má tak charakter procesného zavinenia žalobcu na zastavení konania v tejto časti, čo sa zákonite premieta do roviny neúspešnosti žalobcu, pokiaľ nešlo o dôvodne podanú žalobu aj v tejto späťvzatej časti. K neúspešnosti žalobcu okrem čiastočného zastavenia konania prístupuje aj neúspech žalobcu vo vyvolanom odvolacom konaní, keď bol zmenený rozsudok okresného súdu vo výroku o úrokoch z omeškania a žaloba žalobcu bola v tejto časti zamietnutá. Krajský súd mal za to, že v takomto prípade čiastočného úspechu, ako aj neúspechu na oboch stranách sporu bolo namieste aplikovať ust. § 255 ods. 2 druhá časť vety CSP, podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, vysloví sa, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Odvolaním žalovaného napadnutý výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania bol za vzatia do úvahy aj výsledku odvolacieho konania zmenený tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov prvoinštančného konania právo.

41. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 2 druhá časť vety CSP, t.j. v súlade s prístupom rozhodovania o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania. Aj v odvolacom konaní bolo nevyhnutné konštatovať, vzhľadom k výsledku rozhodnutia odvolacieho súdu, že tak žalobca ako aj žalovaný mali vo veci úspech len čiastočný, preto bolo vyslovené, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo, keď v časti bol rozsudok okresného súdu potvrdený a v časti zmenený a žaloba zamietnutá.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.